

[Tyroll]

det altså lidt underligt at læse det svar, vi har fået på spørgsmålet om, hvorfor man ikke i stedet for at svinge pisken over de arbejdsløse direkte går f. eks. til Kommunernes Landsforening og prøver på at få en ordening, så man i højere grad får fuldtidsstillinger. Hvorfor har man ikke gjort det? Ja, her siger man fra arbejdsministerens side, at det er, fordi man først fandt frem til formuleringen af lovforslaget omkring 1. februar. Så det er lidt svært at få øje på, at det har nogen relevans, det, som arbejdsministeren siger. Der er indbyrdes strid imellem de besvarelser, der ligger i arbejdsmarkedsudvalget, for netop det svar, hvorfor man ikke har gjort noget på disse punkter, modsiger de andre svar, vi har fået fra arbejdsministeren.

Det er kendetegnende for den aktivitet, man udfolder, at via at ramme de arbejdsløse skal man forsøge at få nogle ændringer igennem andre steder. Det drejer sig om, hvilke stillinger der oprettes, hvor man mener, at krav om frigørelsesattester skulle kunne betyde, at man fik flere fuldtidsstillinger. Jeg tror ikke, at f. eks. Irmans direktør vil operere med frigørelsesattester, for han satser direkte på kun at have deltidsansatte og bruge dem i spidsbelastningsperioder osv. Jeg tror ikke på, at der herigennem kommer til at ligge et magtfuldt instrument for de enkelte arbejdsløse i forhold til deres arbejdsgivere for at få sådanne stillinger. Jeg tror, det var andre midler, der skulle have været taget i anvendelse. Arbejdsministeren siger i sine svar – rundhåndet, uden at komme med dokumentation for det – at de enkelte faglige organisationer i langt højere grad burde have støttet deres medlemmer i kampen for at få fuldtidsstillinger. Ja men hvilke virkemidler har de? Det har vi spurgt arbejdsministeren om, men så har arbejdsministeren lige pludselig ingen grund til at blande sig. Kun når det drejer sig om at rette bebrejdelsen imod de faglige organisationer. Men når det drejer sig om midlerne, når man har et system, der overdrager retten til at lede og fordele til arbejdsgiverne, ja, så er man påfaldende tavs. Så skal man lige pludselig ikke blande sig mere.

Sådan kan der påvises mange ting, også omkring den praksis, der er lagt op til omkring vægringsbegrebet. Nu siger arbejdsministeren, at man sætter perioden ned til 2 uger. Ja men hvad er realiteten? Samtidig

siger arbejdsministeren, at det er, for at man ikke skal få udhulet vægringsbegrebet; der er et større incitament til at idømme flere vægringskarantæner, når man har nedsat perioden til 2 uger. Hvad er så realiteten i disse ting, som man hævder skulle være forbedringer?

Det samme gælder børneoplysningscirkulæret. Den måde, man rammer arbejdsløse med børn på, skulle været et incitament for kommunerne til at ændre forholdene. Det er altså igennem at ramme de arbejdsløse, alle mulige forskellige skal inciteres til at lave nogle forbedringer. Det var dog en underlig vej at gå.

Jeg vil endnu engang tage fat på spørgsmålet om, hvordan det skal være for de uddannelsessøgende, som, fordi de ikke har en tilfredsstillende uddannelsesstøtte, er nødt til at ernære sig ved erhvervsarbejde ved siden af, og som, hvis de bliver ledige, stadig væk er arbejdssøgende på arbejdsformidlingen, stadig væk går til kontrol osv. Hvorfor skal de ikke have adgang til fortsat at oppebære en understøttelse? Jeg nævnte her en kendelse fra østre landsret, som vurderede det sådan, at man i det konkrete tilfælde ikke kunne sige, at der var tale om bedrageri fra en uddannelsessøgende, som altså havde modtaget bistandshjælp, idet han stadig væk havde været arbejdssøgende og man ikke kunne sige, at hans undervisningsaktiviteter stod stærkere i forhold til det at være arbejdssøgende. Det var altså det, som domstolen fandt ud af var gældende retspraksis. Jeg spurgte arbejdsministeren, om det også ville være gældende efter vedtagelse af dette lovforslag. Jeg er måske forstående over for, at arbejdsministeren ikke svarer umiddelbart, men så må vi i hvert fald benytte udvalgsbehandlingen imellem anden og tredje behandling til at få en klar besvarelse af dette.

Der ligger i de bemærkninger, der er fremsat til lovforslaget, at der ikke skulle ske en ændring, men vi må unægtelig sige, at der er lagt op til sribetvis af bemyndigelser i denne lovgivning til at gennemføre forskellige bestemmelser vedrørende det at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, altså også omkring vægringsproblemerne, så der er i allerhøjeste grad tale om et angreb på de arbejdsløses situation i dette lovforslag. Jeg vil hævde, at de ændringsforslag, vi fra VS' side har stillet,